

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010251
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010251.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaných K. G. a F. U., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20. 02. 2015 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná 1/ F. U., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom I., t. č. v ÚVV a ÚVTOS B. B.,

obžalovaný 2/ K. G., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom E., t. č.
v ÚVV a ÚVTOS, B. B.,

uznávajú sa za vinných, preto že

dňa 11. 11. 2013 v čase okolo 21:35 hod. vo I., okres I., na autobusovej stanici SAD pri nástupišti č. XX a č. X po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M.E. B., nar. XX. XX. XXXX a A. H., nar. XX. XX. XXXX spoločne pristúpili k F. V., nar. XX. XX. XXXX, kde ho najprv oslovila obvinená F. U. s otázkou, kam cestuje a či nechce u nich prespať, s čím nesúhlasil, na čo k nemu priskočila obvinená F. U. a strhla mu z krku retiazku zo žltého kovu a zároveň ho aj udierala do oblasti tváre a vyhrážala sa mu zabitím, kde k poškodenému počas napádania hneď pristúpili obvinení K. G. a A. H., pričom obvinený K. G. udrel poškodeného do oblasti tváre a následne mu A. H. vytrhol z rúk čiernu kabelu, v ktorej bola plynová pištoľ MOD-315 auto, kaliber 8 mm čiernej farby so zásobníkom a 1 ks slepého náboja, 8 mm C5, fľaša s alkoholom Familia-Vodka 0,2 l, mobilný telefón zn. Samsung a osobné doklady, peňaženka s finančnou hotovosťou 50,- Eur, s ktorou sa presunuli ďalej, kde ju prehliadal obvinený K. G. a vzal z nej plynovú pištoľ, z ktorej aj vystrelil, pričom keď poškodený žiadal o vrátenie kabely a išiel po ňu k obvineným, do cesty sa mu postavil obvinený A. H. a udrel poškodeného do tváre, pričom obvinená M. B. spolu s ostatnými obvinenými sa poškodenému po celý čas vyhrážali, že ho zabijú, aby im dal pokoj a nevolal políciu, čo u poškodeného vyvolalo obavu o život, z ktorého dôvodu z miesta ušiel, aby vyhľadal policajnú hliadku, pričom po príchode policajnej hliadky obvinený K. G. odhodil retiazku poškodeného do trávy a vyššie uvedená plynová pištoľ bola nájdená u obvineného K. G. a fľaša s alkoholom Vodka u M. B., čím týmito svojím spoločným konaním spôsobili poškodenému krádežou vyššie uvedenej pištole, finančnej hotovosti 40,- Eur, žltej retiazky a fľaše alkoholu Vodka 0,2 l F. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XX odcudzením škodu vo výške 100, 50 Eur,

teda

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

čím spáchali

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Zato sa odsudzujú

obžalovaná 1/ F. U.

Podľa 188 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný 2/ K. G.

Podľa 188 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného F. V., nar. XX. XX.XXXX v Z., trvale bytom Q. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd dňa 10. 04. 2014 obžalobu pod sp. zn. 2Pv/722/13/6611 na M. B., F. U., K. G. a A. H., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Trestná vec obžalovaných M. B. a A. H. bola uznesením sp. zn. 5T/64/2014 zo dňa 03. 10. 2014 vylúčená na samostatné konanie, a bola vedená pod sp. zn. 3T/132/2014.

Obžalovaná F. U. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravila vyhlásenie o tom, že je nevinná. V rámci svojho výsluchu po zákonom poučení uviedla, že je to už asi rok, takže bude vypovedať to, čo si pamätá. Vyšla zo železničnej stanice, pred stanicou už stál poškodený V. spolu s obžalovanými B., G. a H.. G. si od poškodeného vypýtal cigaretu, tak tam všetci spolu fajčili. Chvíľu sa tam všetci rozprávali, poškodený sa ich spýtal, či si s ním nechcú vypiť. Ona šla teda s poškodeným kúpiť alkohol, pričom on kúpil dve pívá a fľašu vína a cigarety, a ona kúpila jednu fľašu vína. Dohodli sa, že pôjdu pred autobusovú stanicu, pretože spred železničnej stanice policajti ľudí vyhadzujú. Pred autobusovou stanicou sa bavili o hocičom, proste tak, ako sa bavia opití. Po 15-tich minútach mali vypitú jednu fľašu vína, z druhej fľaše chýbal kúsok do vypitia, a zhruba po trištvrte hodine ako spolu pili, išiel poškodený na WC, pričom sa asi dvakrát potkol, spadol na zem, tak mu ona spolu s G. pomohli vstať. Ona potom znovu všetkým naliala, v tom poškodený na ňu zozadu vyskočil, chytil ju za bundu, a začal jej vraviť, že chce späť svoju retiazku. Ona nevedela o žiadnej retiazke, retiazku, ktorú ona ukazovala, patrila jej. Potom poškodený vytiahol pištoľ a vystrelil. Potom to pribehol G., vzal poškodenému pištoľ a začal sa s poškodeným naťahovať. Poškodený aj niečo G. kričal, ale nevedela už uviesť čo. G. tiež potom zakričal, aby volali policajtov, a viac už nevie. Ďalej uviedla, že nevie nič o odcudzených veciach, ani sa nevie bližšie vyjadriť k tomu, kto kde presne stál. Spomenula si, že obžalovaná B. sedela na lavičke a obžalovaný H. stál pri zábradlí. Predtým, pokiaľ boli s poškodeným, u tohto nevidela žiadnu retiazku. Poškodeného určite neudierala, nemá agresívnu povahu. Či obžalovaný

G. niečo hovoril poškodenému nevedela uviesť, ale určite ho neudrel. O retiazke poškodeného vie len z obžaloby, že sa našla niekde, kam ju mal zahodiť obžalovaný G.. Ona ukazovala len retiazku, ktorá patrila jej. Nevedela vysvetliť to, že sa u obžalovanej B. našli finančné prostriedky. Ona s obžalovaným H. nemali u seba nič, čoby nepatrilo im, oni odtiaľ ani nechceli ujsť. Taktiež nevedela uviesť, kto volal hliadku, obďaleč bol nejaký hlúčik ľudí, na ktorý obžalovaný G. zakričal, aby zavolali políciu. Na doplňujúce otázky obhajcu uviedla, že nikto z nich nemal vypité tak, žeby nevedeli, čo robia, rozprávali sa o bežných veciach, o bežnom živote, o sexe, bol to kamarátsky rozhovor, bez konfliktov, až do doby, kým nešiel poškodený na WC. Ona sa poškodenému určite nevyhrážala, on ju začal mixovať za bundu, tú mala celú roztrhanú, preto ju zahodila do koša pred nástupom do ÚVV. Vzhľadom na to, ako vyzerá poškodený, ho nemala ako biť. Stále mu ukazovala jej retiazku, ktorá patrí jej. Vtedy by bola aj ochotná s poškodeným tú jeho retiazku hľadať, len aby to nebolo na ňu. Jej retiazka je strieborná, s tromi malými srdiečkami, a mala by sa nachádzať medzi jej osobnými vecami v ÚVV. Na záver uviedla, že je pravda, že je osobou, ktorá si rada vypije, čo ale neznamená, že je agresívna a provokačná. Keď si vypije, niekde sa stiahne, ľahne si, vyspí sa, keď sa zobudí, ide ďalej. Je kamarátska, určite nie je agresívnej povahy.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný K. G., ktorý uviedol, že oni nešli kupovať víno na stanici s nejakým pánom, taktiež s nijakým pánom na stanicu nešli. On si na stanici hľadal drobné peniaze, pili on, H. a B.. Nevie teda, kde obžalovaná U. prišla k poškodenému. Škoda, že ten list zahodil, ale obžalovaná raz uvádza, že peniaze sa našli u B., potom že niekde vo vrecku, on tomu nerozumie.

Obžalovaný K. G. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora a obhajcu súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

Napriek uvedenému vyhláseniu bol obžalovaný K. G. v zmysle § 257 ods 8 in fine Trestného poriadku vypočutý k účasti obžalovanej F. U. na žalovanej trestnej činnosti. Po zákonom poučení uviedol, že sa medzi sebou začali hádať obžalovaná U. a obžalovaný H. s poškodeným. Počul aj taký zvuk, ako keď niekto niekoho udrie, ale nevedel uviesť, kto koho udrel. Potom, ako počul ten zvuk, obžalovaný H. zobral poškodenému tašku, prišiel s ňou k nemu, keď ju otvoril, hneď na vrchu bola zbraň, a obžalovaný túto zbraň zobral. H. aj U. mu vraveli, že ak o tom niečo povie, takže z toho budú mať všetci zle, aj na tom nástupišti, aj v kriminále. On videl obďaleč stáť hliadku polície, pozrel sa tým smerom, aj iným smerom, a keďže v blízkosti nikto nebol, tak z pištole vystrelil. Potom prišiel k obžalovanej U. a opýtal sa jej, že či to má, čím myslel či teda zobrala poškodenému retiazku, na čo mu ju ukázala a spýtala sa ho: „no čo, dobrá bude?“ obžalovaná U.Ž. mu potom povedala, že on je len v podmienke, ona že je podmienične prepustená, tak povedal, že tú retiazku vezme on, keďže si myslel, že môže mať podmienku na podmienku, čo mu v podstate dohovárala aj obžalovaná U.. Potom videl, že už ide ich smerom hliadka polície aj s treťou osobou, a už vedel, že je zle, tak ešte rýchlo odhodil retiazku. Uvedomuje si, že spravil chybu. Na doplňujúce otázky uviedol, že si spomína, že tam padali rôzne slová, ako napr. buzerant, zabijem ťa, ale nevedel uviesť, kto to presne kričal, on sa sústredil na privolanie pomoci. Keby sa do toho zastaral, tak má zle tam, keby sa do toho nezastaral, tak má zase zle tu. V čase medzi skončením skutku po príchod polície alkohol už asi nekonzumoval, ale predtým ho požíval. Vzhľadom k tomu, že po skutku nafúkal cca 3,6 promile, si všetko presne nepamätá, ale vie, že H. zobral tašku, nevie ale napr. ako presne prišla obžalovaná U. k retiazke, čiže niektoré veci nevie presne popísať. B. sedela vyvalená na lavičke, v podstate sa ani nehýbala, pokiaľ si dobre pamätá, tak do skutku nijako nezasahovala. Ďalej uviedol, že keď bol vonku, mával epileptické záchvaty, teraz v ÚVV ich už nemá. Bezdomovcom je od 16-tich, otec zdedil asi 1 milión SK, za tri mesiace ich však minul na automaty, ľahké ženy a pod. Potom otec musel predať byt, čím on prišiel o strechu nad hlavou. Vyrastal spolu s otcom, mamou a bratom, pričom rodičia sa rozviedli v podstate po jeho narodení, on bol zverený do opatery matke. Matka zomrela asi pred tri a pol rokom, bývali v chatrči, kde boli aj potkany, tie ju dohrýzli, predpokladá, že teda zomrela na otravu krvi. Jeho otec sa momentálne nachádza vo výkone trestu. Na ďalšie otázky uviedol, že on si hľadal centy v okolí železničnej stanice a autobusovej stanice, a on poškodeného oslovil, ktorý stál pri lavičke na autobusovej stanici, vzadu, smerom k vysokej škole. Opýtal sa poškodeného, či má nejaké drobné, na čo mu poškodený povedal, že nemá. Tak sa otočil a

zrazu za sebou počul hádku, ako sa háda obžalovaná U. s H. a poškodený. Obžalovaný od nich stál asi 3 až 5 metrov, nevedel si už ale spomenúť, čo presne obžalovaná U. s H. hovorili, poškodený hovoril niečo v tom zmysle, aby ho neotravovali a dali mu pokoj. Ďalej uviedol, že obžalovaná U. poškodenému vypálila určite, to videl, dvakrát ho udrela dlaňou do oblasti tváre.

Na odstránenie rozporov vo výpovedi obžalovaného z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní bola v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že on ani nikto z ich partie poškodeného neudrel, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal niečo iné, na čo obžalovaný uviedol, že niekedy rozhoduje strach, on držal hubu, aby nemal problém vo väzbe. Jemu sa niekto vyhráždal už aj v ÚVV, bolo to vlastne také upozornenie, že ak povie, bude sa mať zle. Boli to dve osoby, ktoré ale po mene nepozná, predtým sa stretávali na slobode.

Ďalej na otázky uviedol, že obžalovaná U. mu retiazku odovzdala hneď na tom nástupišti, on ako vystrelil z pištole, tak poškodený vzal tašku a išiel preč, on sa potom pýtal obžalovanej U., či tú retiazku vzala. Na to mu ju ukázala a povedala, že „tu je“. Ona mu povedala, že je von na Pp-čko, a že on je v podmienke, tak on ju v podstate chcel od obžalovanej zobrať sám, že on z toho bude mať menej zle. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť k iným odcudzeným veciam, nevedel ani uviesť, ako sa dostala tá fľaška k B..

Na odstránenie rozporov vo výpovedi obžalovaného z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní bola opäť v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ani jeden z nich poškodenému nič nezobral, ani špendlík, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal niečo iné, na čo obžalovaný uviedol, že aj obžalovaná U. a Oláh mu vraveli, aby držal hubu, on ale chce, aby spravodlivosť vyhrala, ozvalo sa v ňom svedomie.

Obžalovaný ďalej uviedol, že počas toho, ako bol vo väzbe, písal obžalovanej U. list, ktorý sa založil do spisu. Na záver uviedol, že mu nikto neradil, ako má vypovedať na hlavnom pojednávaní, rozhodol sa sám. S otcom je v kontakte prostredníctvom listov, naposledy mu otec písal asi pred mesiacom, on sa do obžalovaného nestará, len mu povedal, že buď nech povie pravdu, alebo nech čuší. On už aj skôr požiadal prokurátora o dohodu, o čom informoval aj obžalovanú U..

K výpovedi obžalovaného sa vyjadrila obžalovaná F. U., ktorá uviedla, že jeho výpoveď považuje za účelovú, s vidinou, že mu bude znížený trest. Jeho výpoveď je podľa nej nedôveryhodná, pretože predtým vypovedal inak, a na hlavnom pojednávaní inak. Ona od začiatku stále trvá na svojej výpovedi, jej sa z toho incidentu tiež niečo marí, ale nebude vravieť niečo, na čo si presne nepamätá. K tomu že sa spolu s H.Á. mali s poškodeným hádať uviedla, že H. stál pri zábradlí, poškodený ju začal kmásat' zozadu, tak je samozrejme pravda, že aj ona po ňom kričala, ale nie buzerant ani nič podobné, čo uvádzal obžalovaný G.. K tomu, že mala spomínať obžalovanému G. niečo o jej podmiennečnom prepustení uviedla, že nevidí dôvod, prečo by mu ona dávala retiazku, on pre ňu nie je dôveryhodná osoba, a podmiennečné prepustenie s ním riešila len cez listy a až po podaní obžaloby, teda nie v ten deň, keď malo dôjsť ku skutku. Listy od obžalovaného sú plné chaosu, až keď bolo prvé hlavné pojednávanie jej napísal, že ak ona s H. na neho niečo povedia, tak že ich zbije. Ona teda nemala žiadny dôvod mu na mieste činu niečo hovoriť. Oni odtiaľ odchádzali krokom, vôbec nemala vedomosť o tom, že by u seba mala veci, ktoré nepatria jej. Tiež bola v domnení, že obžalovaný G. tú pištoľ poškodenému vrátil, potom ale zistila, že nie. Na jej doplňujúcu otázku, prečo vtedy poškodenému nevrátil tie veci, keď sa v ňom ozvalo svedomie, obžalovaný G. uviedol, že retiazku vtedy u seba mala ona, a nie on.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok A. H. (pôvodne obvinený v tomto konaní, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie), ktorý po zákonom poučení uviedol, že on prišiel na autobusovú stanicu, pričom tam už boli obaja obžalovaní a M. B.. Mali pri sebe víno, tak mu naliali, tak tam popíjal s nimi. Zrazu tam prišiel jeden pán, začal sa s nimi rozprávať, zrazu na obžalovanú U. vytiahol zbraň, potom trochu ďalej stál s obžalovaným G. a mixovali sa spolu. Na to vytiahol zbraň z tašky, padol aj výstrel, poškodený začal kričať na policajtov, svedok teda k nemu prišiel a povedal mu, nech teda zavolá policajtov. Zrazu prišla mestská polícia a zadržala ich. Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že obžalovaný G. mal pištoľ, retiazku on nevidel, ale policajti vraveli, že videli, ako ju niekto odhadzuje. Až keď prišiel znalecký posudok sa dozvedel, že bola nájdená nejaká retiazka, a že ani nebola zlatá. Ďalej uviedol, že si všetko nepamätá, ale najprv sa obžalovaná U. bavila o niečom spolu s poškodeným, potom

sa schmatli, priečili sa, on do nej, ona doňho, ťahali sa za bundu, a on potom vytiahol tú pištoľ, obžalovaný G. to videl, išiel k poškodenému a začali sa mixovať o tú pištoľ, potom padol aj výstrel, ale nevedel uviesť kto vystrelil. Poškodený aj kričal niečo o tej retiazke, preto volal na policajtov, na čo mu svedok povedal, nech teba políciu zavolá. Svedok nevedel uviesť, prečo sa tam s nimi zdržiaval poškodený, ani nevedel, prečo tam prišiel, s ním alkohol nepopíjal, on tam predtým ani s ostatnými nebol. Poškodený sa pri nich do začatia toho konfliktu zdržiaval asi 15 až 20 minút. Rozhovor medzi poškodeným a obžalovanými bol určite kamarátsky, oni sa zo začiatku vôbec nehádali. Počas toho rozhovoru M. B. sedela na lavičke, on s obžalovaným G. boli asi 2 až 3 metre od tej lavičky, opretí o zábradlie, a poškodený s obžalovanou U. stáli pri lavičke. Poškodený s obžalovanou U. medzi sebou kričali niečo o nejakej retiazke, obžalovaná povedala poškodenému, že má svoju retiazku, ale ani tú svedok nevidel. Poškodený tiež niečo kričal, ale nespomenul si čo, poškodený sa s obžalovanou naťahovali za oblečenie, za bundu, poškodený potom vytiahol tú pištoľ, k nemu potom pribehol obžalovaný G., obžalovaná U. potom ostala stáť, nijako voči poškodenému už fyzicky neútočila. Svedok si nespomenul, či obžalovaná U. do začatia konfliktu slovné útočila na poškodeného, ale nevidel, že by obžalovaná poškodenému strhla nejakú retiazku, on u poškodeného ani žiadnu retiazku nevidel. Nespomenul si, či obžalovaná U. skočila na poškodeného, udierala ho do hlavy a niečo mu pri tom strhla, boli tam medzi nimi nejaké ťahačky, tak, ako to opísal vo výpovedi. Na záver uviedol, že M. B. a obžalovaná U. sú jeho sesternice, obžalovaný G. je len jeho kamarát. Vo vylúčenom konaní sa priznal preto, že tam vtedy s nimi bol, poškodený vo výpovediach uvádzal, že ho udrel, on si ale na to nepamätá, mal vypité. Na základe toho sa priznal.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok J. A., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v tom čase mali s kolegom prestávku v zariadení Casco, na ul. F. vo I.. Prišiel tam za nimi poškodený F. V. a povedal im, že ho prepadli 4 osoby na autobusovej stanici. Povedal im, že ho napadli a okradli. Oni vybehli von, poškodený im ukázal smerom do mesta, že tam idú tie osoby, ktoré ho mali prepadnúť, tak on spolu s kolegom a poškodeným išli za tými osobami. Tie osoby boli obžalovaný K. G., obžalovaný F. U., a A. H. a M. B.. Keď k týmto osobám prichádzali, obžalovaný G. vytiahol z vrečka nejaký lesklý predmet a zahodil ho. Tie osoby stáli na chodníku a G. zahodil ten predmet do trávy. Poškodený im vravel, že tie osoby mu mali zobrať peniaze, retiazku a zbraň, ich preto najviac zaujímala zbraň, preto sa ich spýtali, kto tú zbraň má, pričom im obžalovaný G. povedal, že ju má on. Kázal mu, aby ju pomaly vytiahol, tak ju vytiahol z bundy a položil na chodník. On s kolegom potom zavolali štátnu políciu, oni ani nezisťovali totožnosť týchto osôb, oni celý čas stáli pri nich, nebol s nimi problém. Potom prišla na miesto štátna polícia a začali robiť úkony. On s kolegom pomohli policajtom hľadať ten predmet, ktorý obžalovaný G. zahodil, a našli zlatú retiazku. Svedok ďalej uviedol, že keď vtedy za nimi prišiel poškodený, pripadal mu, že bol rozhodný, bol aj strapatý, spomenul si, že mal trošku aj roztrhnuté oblečenie, ktoré mal na sebe, proste celý vyzeral divne. Nespomenul si však, či mal poškodený na sebe nejaké zranenia, ale pripadal mu, akoby bol trošku opuchnutý. Poškodeného vtedy videl prvýkrát, na rozdiel od obžalovaných, ktorých stretávali denno-denne, majú množstvo priestupkov. Poškodený tam bol s ním a kolegom po celý čas, aj keď našli tú retiazku, oni ale robili aj iné úkony, zabezpečovali miesto činu, takže si nespomenul, či tú retiazku vtedy poškodený aj spoznal. Keď vyšli s poškodeným zo zariadenia Casco, tie osoby od nich boli vo vzdialenosti asi 50 metrov, možno menej, tak svedok len v rýchlosti vyťažoval poškodeného k tomu, čo sa stalo, a on mu v rýchlosti opisoval, že došlo k nejakej potýčke, že ho napadli, že mu zobrali peniaze, retiazku a zbraň. Nespomenul si však, či poškodený konkretizoval, kto z obžalovaných mal akým spôsobom voči nemu zasahovať. Spomenul si, že A. H. vtedy hovoril, že on sa tam len priplietol, že tam nemal byť, ale bol tam spolu s ostatnými. Na doplnujúce otázky svedok uviedol, že vie, že vo výpovedi z prípravného konania uviedol, že poškodený označil obžalovaného K.Š. G., ale na hlavnom pojednávaní si na to s odstupom času nespomína, ale môže uviesť, že vtedy vo svojej výpovedi, ak tak vypovedal, tak uvádzal pravdu. Poškodený podľa neho musel vidieť, ako obžalovaný G. vyťahoval pištoľ, nevedel ale, či aj videl, ako obžalovaný zahadzuje retiazku. Tie osoby, ktoré im označil poškodený, z miesta neutekali, išli krokom, a na následné vyzvanie zastali. Poškodený im nespomínal, či pred tým incidentom s obžalovanými popíjal, nebol na to čas, v podstate odpovedal len na ich otázky. Vo vzťahu k trestnej činnosti alebo priestupkom svedok uviedol, že čo sa týka obžalovanej U., veľakrát tam boli bitky a napádania, čo sa týka obžalovaného G., tam išlo v podstate o problémy s alkoholom a malé delikty. O násilné trestné činy v ich prípade nešlo. Ak v prípravnom konaní vypovedal rozdielne, tak sa pridrižava toho, čo uviedol v prípravnom konaní, ale na otázku k profilom obžalovaných uviedol to čo uviedol. Obžalovaná U. ešte predtým, ako chodila spolu s obžalovaným G., bola s L., a vtedy stále medzi sebou niečo mali, čo je už ale roky dozadu. Nevedel ale konkretizovať, či tie bitky a napádania boli medzi U. a L., alebo či oni spolu napádali tretie osoby. Svedok taktiež nevedel uviesť, kto viezol poškodeného na OO PZ.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadrila obžalovaná F. U., ktorá uviedla, že ona spolu s druhom F. L. spolu žili dlhé roky, on bol chorobne žiarlivý, veľakrát sa medzi sebou pohádali, pobili, či už v meste alebo niekde inde. Aj policajti nazvali ich manželstvo talianskym manželstvom, pretože sa pohádali a o 5 minút sa už udobrili. Veľakrát aj ona osobne volala políciu, že ju L. bije. Oni teda nikoho iného nenapádali, ak tak sa bili len medzi sebou.

Svedok F. A. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že dňa 11. 11. 2013 nastúpil do nočnej služby ako príslušník Mestskej polície I.. Služba začala o 18:00 hod., s kolegom si spravili prestávku v zariadení Casco na F. ulici vo I.. Tam za nimi prišiel poškodený, ktorý im uviedol, že bol napadnutý 4 osobami, pričom malo ísť o dvoch mužov a dve ženy. Uviedol im, že mu mali odcudziť plynovú pištoľ, zlatú retiazku a finančnú hotovosť. Oni spolu s poškodeným vyšli zo zariadenia, keď vyšli von, ukázal im a označil štyri osoby, ktoré boli na chodníku vzdialené od nich cca 50 m. Zistili, že sú to dvaja muži a dve ženy, a keď k týmto osobám prichádzali, všimli si, že obžalovaný G. vytiahol z vrecka predmet pripomínajúci žltú retiazku a zahodil ho do trávy. Poškodený im predtým tiež uviedol, že pištoľ mu mal zobrať obžalovaný G.. Svedok s kolegom preto obžalovaného G. vyzvali, aby túto pištoľ odovzdal, on ju vytiahol a položil na chodník. Zistili, že by mohol ísť o trestný čin, a preto v zmysle zákona privolali štátnu políciu a zabezpečili miesto činu. Dávali pozor na pištoľ, aby ostala na chodníku, teda tam kde bola, zároveň dávali aj pozor na všetky osoby. Zruha po 10 minútach prišli príslušníci štátnej polície, po ich príchode im s kolegom poskytol súčinnosť, vykonávali sa osobné prehliadky, taktiež prehliadka miesta činu, kde sa našla retiazka. Spomenul si, že potom spolu s kolegom ešte previezli 2 osoby na OO PZ, ale vzhľadom na odstup času už nevedel uviesť koho konkrétne. Svedok ďalej uviedol, že vtedy tam medzi poškodeným a zadržanými osobami prebehla komunikácia, teda sa začali medzi sebou hádať, slovne napádať, padli tam aj nejaké urážky, kto čo spravil a kto čo nespravil. Ďalej si spomenul, že všetky osoby, vrátane poškodeného, javili známky požitia alkoholických nápojov. Nespomenul si, že by im poškodený uvádzal, kto z obžalovaných mal čo konkrétne robiť, uviedol im len, že plynovú pištoľ mu zobral obžalovaný G., oni sa teda zamerali najmä na tú pištoľ. Svedok ani nepočúval, o čom sa medzi sebou hádajú, on s kolegom len dohliadali na to, aby sa tie osoby medzi sebou nenapádali a aby pištoľ ostala tam, kde bola. Keď za nimi prvýkrát prišiel poškodený, bol rozrušený, žiadal o pomoc. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či po nájdení retiazky túto poškodený opoznal, pretože on v tom čase stál za služobným vozidlom, ostatní policajti prehľadávali okolie, on tú retiazku ani nevidel keď sa našla. Poškodený im predtým uviedol, že mu mala byť odcudzená retiazka, pištoľ a finančná hotovosť.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že poškodený im povedal, že na autobusovej stanici s obžalovanými konzumoval alkohol, že sa dali do debaty, a potom sa mali pohádať. Nespomenul si už ale presne, či im to poškodený uviedol vtedy, keď za nimi prišiel, alebo počas toho, ako sa s ním presúvali za tými štyrmi osobami, ale takáto informácia z jeho strany padla. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či sa vôbec u niekoho našla finančná hotovosť, ktorá mala byť odcudzená poškodenému, pretože v podstate po celý čas stál pri obžalovanom G., ostatní policajti obhliadali miesto činu, on teda ani nevie uviesť, či sa našla tá zlatá retiazka, ani či sa u niekoho našla finančná hotovosť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok X. B., ktorý po zákonom poučení uviedol, že s kolegom B. mali vtedy nočnú službu, mali výjazd, niekto z herne oznamoval, že bol prepadnutý. Keď prišli na miesto, bola tam už mestská polícia, 4 ľudia a oznamovateľ. Oznamovateľ, teda poškodený, identifikoval všetky tie štyri osoby. Uvádzal, že mu mali ukradnúť nejakú príručnú tašku, v ktorej mal plynovú pištoľ, alkohol, a že mu mali z krku strhnúť retiazku zo žltého kovu. Kolegovia z mestskej polície už mali zbraň zaistenú, bola položená na zemi. Tá retiazka bola nájdená asi jeden meter od toho miesta, kde sa osoby nachádzali. Následne týmto osobám obmedzili osobnú slobodu, predviedli na OO PZ, vyťažili ich a vec postúpili na vyšetrovanie. Vedel, že poškodenému mali vziať zbraň, z ktorej sa malo jedenkrát vystreliť, a ak si dobre spomína, tak asi dvojdeku alkoholu. Na záver uviedol, že obžalovaných pozná zo znalosti miestnych pomerov. Na doplňujúcu otázku uviedol, že poškodený vtedy uvádzal, že nejaký chlap, asi obžalovaný G., ho chytil pod krk, mal mu strhnúť retiazku, spomínal ešte nejaké ženy, ale na viac si už svedok nespomenul.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný K. G., ktorý uviedol, že pokiaľ vie, tak retiazku zobrala obžalovaná F. U., teda mu vráta hlavou, odkiaľ svedok vie, že retiazku mal poškodenému vziať on. Tá retiazka sa ku nemu dostala tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi, teda sa k nemu dostala od obžalovanej U..

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok L. B., ktorý po zákonom poučení uviedol, že vtedy tam išli na preverenie oznámenia, bola tam už mestská polícia, spolu s nimi obžalovaná U., obžalovaný G., M. B. a ešte jeden muž, s tým, že mali okradnúť nejakého pána. Bol tam teda poškodený a štyri zadržané osoby. Poškodenému mali ukradnúť retiazku a nejakú pištoľ a asi aj nejaké peniaze. O tú pištoľ sa mal poškodený naťahovať asi s obžalovaným G. a retiazku mu mal zobrať asi tiež obžalovaný a mal ju podať obžalovanej U., vzhľadom na odstup času si to už ale presne nepamätal. Pokiaľ si spomenul, tak retiazka bola nájdená na zemi, pištoľ mal u seba asi obžalovaný G.. Mestský policajt videl, že tú retiazku odhodili, potom ju aj na tom mieste našiel. Plynová pištoľ bola hodená na zemi, keď tam prišli, mestskí policajti im ukazovali tú retiazku, teda miesto, kde bola nájdená. Svedok nevedel uviesť, či poškodený opoznal retiazku, keď sa našla, podľa neho bol už poškodený v tom čase prevázaný na OO PZ. Taktiež nevedel odpovedať na otázku, či poškodený javil nejaké známky zranení, nespomenul si na to.

Na odstránenie rozporov vo výpovedi svedka z prípravného konania a vo výpovedi na hlavnom pojednávaní bola podľa § 264 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania, v ktorej uviedol, že podľa vyjadrenia poškodeného mal spomenuté osoby poslať preč, pričom jedna z prítomných žien mu mala zobrať retiazku a to tak, že mu ju strhla z krku a jeden z prítomných mužov mu mal vytrhnúť z ruky príručnú taštičku, pričom na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal, že retiazku mal vziať obžalovaný Tomáš G., a taktiež v prípravnom konaní svedok uviedol, že po prezretí okolia bola v tráve nájdená retiazka zo žltého kovu, pričom presný opis už nevie uviesť. Uvedenú retiazku dali do sáčku a bola zaistená pre ďalšie konanie. Uvedená retiazka bola ukázaná aj poškodenému, pričom si ju opoznal a následne bola odovzdaná pre účely trestného konania, keď ale na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nepamätá, či túto retiazku poškodený opoznal, a že už mal byť prevázaný na OO PZ, na čo svedok uviedol, že vzhľadom na odstup času sa pridrižiava jeho výpovede z prípravného konania.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa MUDr. Jana Bahledová, ktorá po zákonom poučení uviedla, že zotrúva na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracovali spolu s MUDr. Moravčíkom na poškodeného F. V.. Na ozrejmenie uviedla, že duševná porucha vzniká po poranení mozgu, ale aj toxicky, dochádza k zmenám pamäťových a kognitívnych funkcií, v tomto prípade u poškodeného nejde o duševnú poruchu, ale o duševnú chorobu. Jej príznaky môžu byť v závislosti od toho, ako je mozog poškodený, je ovplyvnená schopnosť koncentrácie, úsudku, zapamätania si, teda krátkodobá a dlhodobá pamäť, záleží teda na tom, ako je ten mozog poškodený. Znalkyňa ďalej uviedla, že u poškodeného došlo k organickým zmenám vzhľadom na opakované úrazy hlavy, a vymenovala jeho povahové črty, ktoré sú uvedené na str. 31, v odseku 3 znaleckého posudku (č.l. 261 rub). Poškodený nemá narušený úsudok, dokáže sa orientovať v sociálnych interakciách, nezistili u neho deficit ani v krátkodobej ani v dlhodobej pamäti. U poškodeného je znížená tolerancia na záťaž, lieči sa aj u MUDr. O.. Napriek tomu alkohol požíva naďalej. Počas znaleckého šetrenia nezistili žiadne závažné poruchy pamäte, poškodený sa u MUDr. O. lieči na organickú poruchu - depresiu. Počas depresie dochádza k ovplyvneniu pamäte, ale nie dlhodobo, teda len v čase, kým depresívny stav trvá. Znalci nezistili kognitívny deficit. Poškodený môže pomalšie odpovedať, resp. pomalšie reagovať, ako prejav jeho depresie, to ale neznamená, že má deficit pamäte. Ona osobne u poškodeného teda poruchu pamäte nevidela, ani žiadnu zúbydlivosť. Ďalej uviedla, že nič sa nedá tvrdiť na 100%, ale vie, že poškodený nemá narušený ani úsudok, ani logičnosť. Vie si veci zapamätať, vie ich aj reprodukovať, reprodukcia je teda nezmenená, nebolo zistené, že by bol choromyselný. Vo vzťahu k účinkom liekov, ktoré poškodený užíva, znalkyňa uviedla, že Diadepin je antidepresívum, zlepšuje pozornosť a vštiepivosť, ovplyvňuje náladu. Depakyne sa používa pri liečbe epilepsie, v psychiatrii sa používa ako stabilizátor nálady, keďže u poškodeného boli výkyvy nálady aj abúzus alkoholu. Tiapridal sa používa všeobecne pri liečbe, práve na impulzívne prejavy nálady. K vedľajším účinkom liekov v spojení s alkoholom uviedla, že vedľajšie účinky neboli popisované, v čase vyšetrenia poškodený o žiadnych vedľajších účinkoch nehovoril. Či lieky užíval pravidelne vie len on, ak by k liekom užíval alkohol, lieky by mohli u neho nabuďiť väčší útlm, jeho správanie v inkriminovanom čase tomu ale nenasvedčovalo, teda žeby jeho konanie, resp. úsudok bol nejakým narušený. Poškodený vie, že nemá požívať alkohol, a to najmä z dôvodu, že každý, kto užíva lieky, tak ho lekár upozorní, aby nepožíval alkohol, a to napr. aj pri Celaskone, pretože alkohol je jed pôsobiaci toxicky, teda alkohol by nemal užívať, ak užíva akékoľvek lieky. Nikto totiž nevie, ako zareaguje ľudský organizmus na kombináciu liekov s alkoholom. Znalkyňa ďalej uviedla, že povahové črty poškodeného uviedli v znaleckom posudku, a čo sa týka patného rizika samovražedných nálad a heteroagresívneho správania poškodeného, ktoré uviedol MUDr. O. v

správach, tak u poškodeného môže dôjsť k skratovému konaniu, u nich na vyšetrení sa staval do role trpiteľa, bezdomovca, spomínal, že býva asi u svojej tety, ktorá ho vyhodila, spomínal že načo mu je taký život, snažil sa teda seba vykresliť ako trpiteľa. Nie je preto vylúčené, žeby si v určitých životných situáciách mohol ublížiť. Toto sa ale nedá ovplyvniť liekmi, poškodenému v podstate spôsob jeho života vyhovuje, ten sa nemení, štruktúru človeka lieky narúšajú minimálne. Keď ale človek chce, môže sa pokúsiť o zmenu. Heteroagresívne konanie je povahová črta osobnosti, u poškodeného spôsobená úrazmi hlavy a alkoholom, ide o impulzívne reakcie, keď poškodený vybuchne, tak sa môžu prejavovať aj sklony k agresívnemu správaniu voči ľuďom. Agresívne správanie má 5 stupňov, u poškodeného boli zistené všetky tieto stupne.

Vo vzťahu k záverom znaleckého posudku na obžalovanú U., konkrétne k tomu, ako dospeli k záveru, že obžalovaná má tendencie k agresívnemu správaniu, znalkyňa uviedla, že k tomu dospeli na základe vyšetrenia a na základe životnej histórie obžalovanej, tiež na základe informácií z výpovedí obžalovanej, ako aj z toho, koľkokrát bola v minulosti trestaná a zo spôsobu jej života. V čase vyšetrenia nebola agresívna. Obžalovaná je emočne nestabilná, sama vravela, že nemá rada krivdy, že keď sa jej deje nejaká krivda, že si to vie sama vyriešiť, žeby nemala problém sa aj pobiť. Málokto by o sebe povedal, zvlášť v takýchto situáciách, ktoré mu môžu ublížiť, že je agresívny. U obžalovanej boli zistené tendencie ku klamstvám, manipuláciám vo svoj prospech, ide skôr o osobu, ktorá má problémy. Ak by nemala sklony k agresii, skôr by pomáhala, a nie ubližovala inému. K týmto záverom teda dospeli na základe výsluchu obžalovanej, na základe spisového materiálu a životnej minulosti obžalovanej. K záveru, že konanie obžalovanej bolo zištne motivované, dospeli na základe spisu a na základe toho, čo sama vypovedala, chcela sa obohatiť na úkor iného, sama pri rozhovore uviedla, že keby vedela, že retiazka nie je zo zlatého kovu, ale že ide len o nejakú bižutériu, tak by sa na to vykašlala. O tom sa bavili pri vyšetrení, pokiaľ nemá poruchy pamäte, mala by si na to spomenúť. Nie všetko píše znalkyňa do znaleckého posudku, počas vypracúvania si píše vlastné poznámky, nie všetko však potom uvádza v posudku. Nie je bežnou praxou psychiatra, žeby dával všetko do posudku, s druhým znalcom potom spolu komunikujú a bavia sa aj o tom, čo do znaleckého posudku dajú. Tieto vlastné poznámky však znalkyňa na hlavnom pojednávaní nemala, ale je možné, že ich má odložené, ak ich nájde, tak ich zašle súdu. Znalkyňa ďalej uviedla, že k záveru, že u obžalovanej U. je prítomný alibizmus a že vinu presúva na iných, dospeli na základe životnej histórie, v danej chvíli popisovala veci tak, ako jej vyhovovali. K samotnému vypracovaniu znaleckého posudku znalkyňa uviedla, že ho vypracovali spolu s MUDr. Moravčíkom, odovzdaný bol dňa 07.03.2014. Osobné vyšetrenie robil aj MUDr. Moravčík, podľa jej záznamov toto vyšetrenie robil dňa 06.03.2014. Pri osobnom vyšetrení neboli spolu, každý ho vykonal samostatne, potom si spolu ako znalci sadnú, konzultujú, čo kto zistil a čo dajú do znaleckého posudku. MUDr. Moravčík na tomto posudku reálne pracoval. Znalkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, ako je možné, že podľa záznamov z ÚVV a ÚVTOS B. B. bol MUDr. Moravčík za obžalovanou U. až dňa 10. 03. 2014, podľa jej záznamov bol za obžalovanou dňa 06. 03. 2014. Na záver uviedla, že k tomu, že je obžalovaná F. U. agresívna, dospeli na základe toho, že obžalovaná mala v inkriminovanom čase v sebe 1,68 mg/l alkoholu v dychu, teda mala ťažké alkoholické opojenie, a znalkyňa poukázala na to, že v jednotlivých výpovediach sú veci, na ktoré si obžalovaná detailne pamätá, a veci, na ktoré si nepamätá. Detailne si pamätá na tie veci, ktoré sú v jej prospech, a nepamätá si tie veci, ktoré sú v jej neprospech. Vie napr. presne uviesť, že išli z mesta smerom na stanicu, potom opisuje ďalšie okolnosti skutku, potom si už pamätá len výstrel. Teda určité obdobie si vôbec nepamätá, ale pri vypracúvaní znaleckého posudku uviedla, že môže byť, že si nie všetko pamätá do detailov, že si je nie vedomá, žeby niekoho napadla. Ďalej uviedla, že sa veľakrát pobila, ale nikomu sa nevyhrážala. Ďalej uviedla, že nevie, či si ten chlapík pod liekmi nevymýšľa. Zrejme išlo o informácie, ktoré mala obžalovaná dodatočne, a využila ich vo svoj prospech a reprodukovala ich tak, akoby o nich vedela už vtedy v reálnom čase. Ku sklonom k násiliu ďalej uviedla, že tieto boli zistené zvlášť po požití alkoholu, kde obžalovaná sama uviedla, že veľakrát sa opila, pobila, policajti ju poznajú, ale že sa nikomu nevyhrážala. Pri ťažkej ebriete, u obžalovanej zhruba nad 3 promile, aj keď u nej je už tolerancia na alkohol vysoká, si napriek tomu detailne pamätá veci v jej prospech a nepamätá si na veci v jej neprospech. Po prebudení po takomto alkoholom opojení sa vyskytujú okienka, teda že človek si veci nemusí detailne pamätať, obžalovaná si ale veci v jej prospech pamätá detailne, a nepamätá si veci v jej neprospech. To sa ale pri takýchto okienkach nedeje. Vzhľadom na celú životnú históriu, aj na predchádzajúce odsúdenia a priestupky už znalec vie na základe svojho úsudku uviesť, či vyšetrovaná osoba má nejakú psychickú chorobu, či má poruchy pamäte, tendencie ku klamstvám a manipuláciám. Pri alkoholovom opojení nad 3 promile by normálny človek, ktorý nepožíva alkohol, bol v bezvedomí, nebol by schopný ani stáť na nohách a už vôbec by nebol schopný detailne opisovať veci, ktoré opisovala obžalovaná.

K tejto výpovedi sa vyjadrila obžalovaná F. U., ktorá uviedla, že so znaleckým posudkom nesúhlasí, znalkyňa za ňou prišla 18-teho, bola u nej trištvrte hodiny, pýtala sa jej na otázky typu aké mala známky v škole, pýtala sa na jej rodičov, či sa cíti ako debil alebo ako blázon, ona odpovedala že skôr ako blázon, pretože ju hocikedy napadnú nejaké bláznivé veci. Ona nemala odkiaľ vedieť aká je hodnota retiazky, pretože znalecký posudok ohľadne tej retiazky prišiel až po znaleckom vyšetrení. Vo výpovediach povedala len to, čím si je istá, neuvádzala to, čím si istá nebola. Ak ju niekto bije, tak sa nenechá fackať, ale sama neútočí, nikoho nenapáda, policajti ju poznajú, ale tak, že má veľa priestupkov, že pila na verejnosti a ohadzovala špaky. Taktiež v tomto prípade nebol žiadny zisťovací dôvod, oni s tým chlapcom popíjali, ona si pamätá potom na ten výstrel. Tiež je pravda, že chlapci sa priznali, ale ona toto nemôže tvrdiť. MUDr. Moravčík bol za ňou 10. 03. 2014, bol u nej asi pol hodinu, bavili sa o tom, aké má vlasy, aké má oči, pozeral jej tetovačky, a odišiel s tým, že jej povedal, že by jej rád pomohol, ale nemá ako. Sú veci, ktoré si pamätá, čím si ale nie je istá, tak to netvrdí.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Kvetoslav Moravčík, ktorý po zákonom poučení uviedol, že sa pridrižiava písomne vyhotovených znaleckých posudkov a sám od seba k nim nemá čo dodať. Na otázky uviedol, že v prípade poškodeného bola zistená organická porucha osobnosti, pri tomto stave dochádza k spomaleniu psychomotoriky, zúženiu záujmovej sféry, jedinec nevie napr. tak prejavíť súcit, aj vnímanie estetických vplyvov je nižšie. Takáto porucha môže byť v dôsledku traumy, alebo v dôsledku toxického poškodenia, napr. alkoholom. V prípade poškodeného to bolo zmiešané, preto to diagnostikovali ako organickú poruchu osobnosti aj v dôsledku alkoholovej genézy. Táto porucha ale nemala negatívny vplyv na zmyslové orgány poškodeného. Poškodený čo registruje, tak registruje správne, a vie to aj správne interpretovať. Taktiež nemá poruchu logického myslenia. Kedysi dávno sa diagnostikovali ochorenia aj poruchy, v súčasnosti sa už všeobecne označujú ako poruchy, napr. aj schyzofrénne ochorenie je už schyzofrénna porucha. Ďalej uviedol, že všeobecne nedošlo u poškodeného k strate alebo zhoršeniu pamäte, ale záleží vždy od stavu jedinca, iné to je, keď je triezvy, iné keď je pod vplyvom alkoholu, záleží teda na množstve skonzumovaného alkoholu. K vedľajším účinkom liekov, ktoré užíva poškodený, znalec uviedol, že lieky sa predpisujú na zmiernenie popudlivosti, večer napr. aj pri poruchách spánku. Čo sa týka vedľajších účinkov súvisiacich s požitím alkoholu, tak vždy záleží na množstve skonzumovaného alkoholu, na dobe od požitia liekov a požitia alkoholu. Keby vedeli presné množstvo liekov, presné množstvo skonzumovaného alkoholu a dobu od požitia liekov a alkoholu, dalo by sa to uviesť presnejšie. U poškodeného zistili parazitický spôsob života, aj kriminálnu minulosť súvisiacu s kriminálnou subkultúrou, v ktorej sa pohyboval. K záverom, že správanie obžalovanej F. U. je násilné, a že jej konanie bolo zisťovane motivované, znalec uviedol, že do úvahy brali to, že obžalovaná nie je prvýkrát stíhaná pre násilnú trestnú činnosť, znalci nerozlišujú medzi podmieneným a nepodmieneným trestom, obžalovaná bola 4 krát súdne trestaná pre násilnú trestnú činnosť, preto to uviedli v znaleckom posudku. Znalec ďalej uviedol, že on osobne sa na znaleckom posudku vo vzťahu k obžalovanej U. podieľal, obvyčajne vyšetrujú obaja znalci spolu, v tomto prípade si s kolegyňou dohodli termín, ktorý jej nevyhovoval, tak si dohodli viackrát iný termín, nakoniec to dopadlo tak, že ona išla za obžalovanou sama a on šiel za obžalovanou až po nej. Obvyčajne znalecký posudok píše jeden znalec po vzájomnej konzultácii ohľadne toho, čo sa vo vyšetrení zistilo. On bol za obžalovanou 10.03.2014, teda tri dni po podpísaní posudku. V tejto súvislosti uviedol, že všetky tie prípady predtým viackrát posudzoval, vo svojich záznamoch má aj osobu F. U., ale neskôr zistil, že tá má iný dátum narodenia, pričom sa spofaľol, že je to tá istá osoba, preto si dával načas. Až pri návšteve zistil, že ide o inú osobu. On bol teda osobne za obžalovanou dňa 10.03.2014 s tým, že predtým s MUDr. Bahledovou konzultoval. Povinnosť samostatne sa stretnúť a vyšetriť osobu, aj keď sú ustanovení dvaja znalci, majú obidvaja znalci, ale priznal, že on obžalovanú vyšetřil neskôr. Toto konzultoval aj s vyšetrovateľom, ktorý mu povedal, aby to spravili tak, aby bolo dobre, teda chcel mať zachovaný dátum 07.03.2014. Na záver znalec uviedol, že obžalovaného K. G. vyšetroval 23.04.2013 a 10.03.2014, teda ku znaleckému posudku vo vzťahu k obžalovanému G. zo dňa 06. 03. 2014 platí to isté, čo uviedol pri posudku na obžalovanú U..

K tejto výpovedi sa vyjadrila obžalovaná F. U., ktorá uviedla, že na ostatnom hlavnom pojednávaní sa vyjadrila k tomu, ako prebehlo vyšetrenie zo strany MUDr. Moravčíka, a na tom trvá.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený F. V., ktorý po zákonom poučení uviedol, že išiel od známej z X. a obžalovaný G. bol jeden z prvých, ktorý sa pri ňom pristavil a pýtal si peniaze na rožky. On ho odmietol a išiel na vlakovú stanicu. Tam sa chvíľu zdržal, potom sa presunul na autobusovú stanicu

k zastávke číslo 16, odkiaľ chodieval autobusom. Skupinka týchto osôb bola tam, a keďže vie, že aj z nástupišťa číslo 1 chodí autobus, a je tam aj kamera, tak sa presunul na toto nástupište. Obžalovaná U. sa s ním ako prvá pustila do debaty, pýtala sa ho kam cestuje, či nemá peniaze, povedala mu že môže prespať u nich v A.. On to odmietol, potom sa naňho vrhla obžalovaná U. a strhla mu z krku retiazku. Obžalovaný G. s H. mu vytrhli kabeľ, padli tam nadávky, údery, kopance, aj obžalovaná U. ho udierala päšťou do tváre, keď sa jej snažil vytrhnúť retiazku z ruky. Oni mu hovorili, aby odišiel, že oni sú partia, že na nich nemá. On ich prosil, aby mu veci vrátili, aj volal o pomoc, ale ľudia nereagovali. Oni potom s kludom Angličana odišli preč, on išiel za nimi a cestou vbehol do herne, kde požiadal, aby zavolali políciu. Prišla hliadka mestskej polície a tí sa s nimi bavili, ako keby už vedeli o koho ide. Poškodený aj hovoril, že ak sa veci nájdu, tak nedá trestné oznámenie, ale keď ich zadržali, tak už išiel vypovedať. Obžalovaná U. mu vzala retiazku, H. s obžalovaným G. mu vzali tašku, túto tašku mal v rukách obžalovaný G., a s ňou utekali ďalej. Poškodený sa chvíľu bavil s obžalovanou U., aby mu vrátila retiazku, ale nemalo to význam, tak šiel zase smerom k obžalovanému G. ktorý mal jeho tašku, tam sa mu ale postavil do cesty H.. Tú tašku nakoniec odhodili, v nej našiel len doklady a poškodený telefón. Poškodený sa snažil obžalovanej U. vziať retiazku z ruky, ona ho pri tom druhou rukou udierala päšťou, kričala, že ho zabije, a tá ďalšia obžalovaná, ktorá už zomrela, kričala „len mu daj“. Vtedy mal pri seba aj plynovú pištoľ, pretože v rokoch 2008 až 2010 pracoval ako živnostník na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorý sa prerábal, a vtedy bol prepadnutý, tak odvtedy nosí so sebou zbraň. Z tej zbrane vtedy vystrelil obžalovaný G., namieril ju do vzduchu a vystrelil, poškodený bol vtedy od neho asi 10 metrov. Vtedy bolo poškodenému odcudzených aj 40,- Eur, nevedel sa ale vyjadriť k tomu, ako sa našla retiazka, ale pri jeho výsluchu mu policajti povedali, že sa tie veci našli. Vtedy, ako čakal na zastávke na autobus, si dal asi tri panáky. Obžalovaní na poškodeného pôsobili ako kamaráti, ako partia. Keď prišla hliadka polície, on im obžalovaných ukázal a označil ich ako tie osoby, ktoré ho mali napadnúť, neskôr na miesto prišla aj štátna polícia. Ďalej uviedol, že keby mu veci vrátili, on by to takto neriešil. Čo sa týka obžalovaného G., tak keď bol ku nemu otočený chrbtom, cítil údery do chrbta, keď mu brali kabeľ. Teraz má aj lekársku správu, v zmysle ktorej má starú zlomeninu chrbtice, a tento skutok sa stal asi pred rokom, čo by sa mohlo časovo zhodovať. Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že v ten večer mal oblečené modré rifle, čiernu zimnú bundu s kapucňou a tričko. Retiazku nosil pod tričkom, okolo krku, ale mohlo byť vidno že ju má, bundu mal vtedy rozopnutú, bundu nosí rozopnutú skoro stále, aj v deň hlavného pojednávania, pričom boli mínusové teploty. Nepamätal si už, či zo strany obžalovanej U. došlo najprv k strhnutiu retiazky a až potom k fyzickému útoku, alebo naopak, vie, že padlo slovo retiazka a bolo to plus mínus v sekundách hore dole.

Na odstránenie rozporov vo výpovedi poškodeného z prípravného konania a vo výpovedi na hlavnom pojednávaní bola podľa § 264 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu poškodeného z prípravného konania, v ktorej na otázku, aby podrobnejšie popísal časť útoku na jeho osobu, keď mu mala jedna z obvinených strhnúť retiazku a útočiť naňho fyzicky, teda v ktorej ruke držala retiazku, ktorou rukou ho udierala, či ho udierala päšťou alebo dlaňou, do ktorej časti tela naňho útočila, a či mal nejaké známky poškodenia zdravia, uviedol, že určite ho udierala päšťou, to vie isto, v ktorej ruke mala retiazku nevedel, vie, že mu strhla retiazku, ale údery si pamätal potom, ako mu strhla retiazku, udrela ho aj predtým, ale nevedel uviesť koľkokrát, nechcela ho pustiť, iba ho udierala a vyhrážala sa mu. Na uvedené poškodený odpovedal, že to vtedy mohol tak uviesť, presne si to už ale nepamätá, aj policajti sa ho vtedy pýtali, čo bolo skôr, či úder alebo strhnutie, presne si to už ale nepamätá.

Poškodený ďalej uviedol, že pri tom útoku na jeho osobu mu obžalovaná U. strhla retiazku, on sa jej snažil otvoriť ruku, v ktorej tú retiazku mala, päšťou ho udierala do tváre, štyri, päť alebo šesťkrát, ostatní mu vytrhli tašku, on potom nechal obžalovanú U. a išiel k nim, kde sa mu H. postavil do cesty, a taktiež cítil údery, keď mu brali kabeľ. Obžalovaná U. pri tom, ako sa jej snažil zobrať z ruky retiazku, čupela, a pri tom ho udierala päšťou druhej ruky. Keď si pýtal tašku, tak H. ho udrel päšťou do tváre, tak isto ho H. a obžalovaný G. kopali, keď mu brali tašku, on sa po tých kopancoch zdvihol zo zeme a išiel za nimi. Už aj pri prvom výsluchu poškodený povedal, aby ich pustili, že jemu ide len o jeho veci. Ďalej uviedol, že on vyšetrenie odmietol, ale tiekla mu krv z úst aj z nosa, vtedy nechcel vypovedať, chcel len späť jeho veci a ísť domov, aby sa mohol postarať o hydinu, okolnosti ho ale donútili, aby vypovedal. K pozitívnemu alkoholu v ten večer poškodený uviedol, že vypil tri fľašky, tie kúpil na stanici, boli to krehké kelímky, keby nestretol obžalovaných, tak ten alkohol zobral domov a vypil doma, vypil teda tri fľašky na stanici a zároveň si tam kúpil fľašku. Predtým na návšteve nepil, v ten deň mal užívať lieky, ale ich neužil, pretože ich nemal pri sebe. Vtedy mal pri sebe tri bankovky 20,- Eur, z ktorých mu zostalo po nákupe 50,- Eur, 10,-Eur mohol minúť ešte na stanici, a taktiež mal ešte nejaké drobné. Pri tom, keď

sa našli jeho veci nebol, na mieste si retiazku neopoznával, na druhý deň pri výsluchu tieto veci videl zabalené v obálke. Tiež policajtovi povedal, že si berie veci a že ide preč. On mu ale povedal, že musí vypovedať. Myslí si, že obžalovaná U. mu strhla retiazku spredu. Poškodený nevedel presne uviesť, kto mu vytrhol kabeľu z rúk, ale v rukách ju videl u obžalovaného G.. Klamal by, keby uviedol, kto mu tú kabeľu vytrhol, boli pri ňom obaja, teda H. aj obžalovaný G., ale podľa neho mu ju vzal ten tmavší, teda Oláh. Pištoľ, ktorú mal, bola v kabele, on ju ale z kabele nevytiahol. Vyhrážal sa mu aj obžalovaný G., zabitím sa mu vyhrážali všetci štyria.

Na odstránenie rozporov vo výpovedi poškodeného z prípravného konania a vo výpovedi na hlavnom pojednávaní bola podľa § 264 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku prečítaná časť zápisnice o výsluchu poškodeného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že tá jedna žena v svetlej bunde a ten jeden cigáň sa mu počas incidentu vyhrážali smrťou, bolo to vtedy, keď ho odháňali preč, že má odísť, lebo ak neodíde, tak ho zabijú, na čo poškodený uviedol, že sa mu vyhrážali všetci štyria, a to aj keď už bol od nich ďalej.

Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný G. ho udrel, keď mu brali kabeľu, a ešte potom, keď vystrelil zo zbrane. Na záver uviedol, že na to, že mu tečie krv, ho upozornili policajti pri výsluchu, vtedy bolesť necítil, ale na druhý deň, čo aj uviedol, už cítil bolesť chrbta a aj nejakú svalovicu od natáhovania.

K tejto výpovedi sa vyjadrila obžalovaná F. U., ktorá uviedla, že nesúhlasí s výpoveďou svedka, od začiatku sa necíti byť vinná. Poškodený tvrdil, že mu skočila na krk, ona ale tvrdí, že ho vraj mala upozorniť na to, že ak nepôjde s ňou, tak mu vezme retiazku. On mal tiež dosť vypité a išiel na WC, dvakrát spadol, aj mu museli pomôcť vstať, potom zrazu na ňu zozadu skočil, aby mu vrátila retiazku. Ona ale mala len svoju retiazku, ktorú si strhla z krku, túto mu aj ukazovala. Je možné, že ako sa bránila, tak mohla poškodeného nechtiac udrieť. Čo sa týka pištole, k tomu nevie nič uviesť, nebude uvádzať nič, čo nie je pravda. Taktiež sa nevie vyjadriť k tomu, ako šiel poškodený za chlapmi, ona sa môže vyjadriť len k tej retiazke.

K svedeckej výpovedi sa vyjadril aj obžalovaný K. G., ktorý uviedol, že nie je všetko pravda, čo tvrdí poškodený. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, ako sa ku nemu tie veci dostali, aj ako vystrelil z pištole, a aj ako sa ostatní podieľali na skutku. Na záver sa ospravedlnil poškodenému a povedal mu, že ho to mrzí.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok o duševnom stave poškodeného F. V. (č.l. 246 - 265).

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: odborné vyjadrenie č. 4/2014 (č.l. 208 - 219), odborné vyjadrenie KEÚ (č.l. 223 - 226), vyčíslenie škody (č.l. 227 - 229), zápisnica o vydaní vecí (č.l. 230), záznam o dychových skúškach (č.l. 332 - 338), správy na obžalovanú F. U. (č.l. 356 - 359), správy na obžalovaného K. G. (č.l. 360 - 364), oznámenie z ÚVV- potvrdenie o predvedení klienta (č.l. 476), oznámenie ÚVV B. (č.l. 478), oznámenie Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín (č.l. 481), list obžalovaného K. G. obžalovanej F. U. (č.l. 569), list obžalovanej F. U. adresovaný obžalovanému K. G. (č.l. 672 - 675), odpis registra trestov poškodeného F. V. (č.l. 695), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/48/2013 (č.l. 696 - 697), oznámenie MUDr. Jany Bahledovej (č.l. 698), odpisy registra trestov obžalovaných (č.l. 734 - 735).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnyim záverom.

Na úvod konajúci súd poznamenáva, že trestná vec obžalovaných M. B. a A. H. bola uznesením zo dňa 03. 10. 2014 vylúčená na samostatné konanie, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 3T/132/2014. V tomto konaní bola vec vo vzťahu k obžalovanému A. H. právoplatne skončená dňa 17. 12. 2014, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný. Súd mu potom uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trest so stredným stupňom stráženia. Trestné stíhanie proti obžalovanej M. B. bolo uznesením zo dňa 13. 01. 2015 z dôvodu podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zastavené, pretože obžalovaná dňa 17. 10. 2014 zomrela.

Taktiež obžalovaný K. G. na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Z uvedeného je zrejmé, že jedine obžalovaná F. U. od začiatku trestného stíhania popiera vinu.

Je ale nepochybné, že medzi obžalovanými a poškodeným došlo dňa 11. 11. 2013 ku konfliktu. Obžalovaný K. G. vo svojej výpovedi popísal, ako malo dôjsť ku konfliktu, aká bola účasť jednotlivých obžalovaných na tomto konflikte, a aj dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo sa ku skutku dobrovoľne priznal. Výpoveď poškodeného sa v podstatných častiach zhoduje s jeho výpoveďou z prípravného konania, a v podstatných častiach sa zhoduje aj s výpoveďou obžalovaného K. G.. Z týchto výpovedí nijakým spôsobom nevyplývala verzia, ktorú opakovane uvádzala obžalovaná F. U., a teda že s poškodeným sa mali stretnúť spoločne, že ich tento pozval, aby si spolu vypili, a dokonca že kúpil alkohol, ktorý mali potom spolu popíjať. Práve naopak, z výpovedí je zrejmé, že k stretnutiu poškodeného s obžalovanými došlo náhodne, nie z iniciatívy poškodeného, ale práve obžalovaný K. G. bol prvý, kto poškodeného oslovil. Nie je potom pravdivé tvrdenie obžalovanej F. U., že s nimi poškodený popíjal, a keď sa vrátil z WC, bezdôvodne začal obžalovanú napádať kvôli retiazke. Takáto verzia priebehu skutku, ktorú uviedla obžalovaná, nie je potvrdená žiadnym dôkazom, a súdu sa navyše vidí ako nelogická. Je síce pravda, že svedok A. H. (právoplatne odsúdený za tento skutok v inom konaní) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol skutočnosti v prospech obžalovanej F. U., súd ale s poukazom na to, že svedok sa v konaní sp. zn. 3T/132/2014 k tomuto skutku dobrovoľne priznal, vyhodnotil jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní ako účelovú, s cieľom pomôcť obžalovanej F. U., ktorá je jeho sesternica. Na základe uvedeného preto súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, s výnimkou skutočnosti, že tašku (čiernu kabelu), ktorú mal pri sebe poškodený, mu nevytrhli z ruky obžalovaný K. G. spolu s A. H., ale mu ju vytrhol len A. H., čo vyplynulo zo svedeckej výpovede poškodeného a z výpovede obžalovaného K. G.. Súd preto v tejto časti upravil v rozsudku skutkovú vetu oproti skutkovej vete uvedenej v obžalobe.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že podľa záznamov o dychovej skúške mala obžalovaná F. U. po skutku o 22:44 hod. v dychu 1,68 mg/l alkoholu, čo predstavuje 3,5 ‰, a obžalovaný K. G. o 22:40 hod. 1,82 mg/l alkoholu, čo predstavuje 3,79 ‰. Na základe uvedeného je potom podľa názoru súdu ťažko predstaviteľné, že by si obžalovaná pamätala niektoré detaily, ktoré uvádzala vo svojej výpovedi, ako napr. kto kúpil aký alkohol a aké množstvo, koľko času ubehlo od vypitia jednej fľaše po druhú fľašu, koľko vína ostalo v druhej fľaši, a nepamätala si niektoré dôležité skutočnosti v súvislosti so skutkom, ktoré by jej mohli napr. nejakým spôsobom priťažičť. Vzhľadom na uvedené potom neobstojí ani tvrdenie obžalovanej, že neboli tak opití, že by nevedeli, čo robia. Obžalovaná taktiež viackrát uviedla, že z miesta neutekali, ale išli normálnym krokom, čo je ale podľa názoru súdu vzhľadom na množstvo alkoholu v krvi prirodzené, keďže by zrejme ťažko utekali v takom stave opitosti, a nie je to teda možné brať ako obhajobu toho, že nič nespravila, preto z miesta neutekala. Súd ďalej poznamenáva, že obžalovaná opakovane na svoju obranu uvádzala, že nie je agresívnej povahy. Súd ale poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná bola v minulosti právoplatne odsúdená za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, je teda zrejmé, že pokiaľ by nebola agresívnej povahy, nedopustila by sa takého násilného trestného činu.

Súd ďalej poukazuje na závery znaleckého dokazovania o duševnom stave poškodeného F. V., ako aj na výpovede znalcov, z ktorých vyplýva, že poškodený nemá narušený úsudok, dokáže sa orientovať v sociálnych interakciách, nebol u neho zistený deficit ani v krátkodobej ani v dlhodobej pamäti, ani nebola zistená žiadna zábudlivosť. Poškodený nemá narušený ani úsudok, ani logičnosť, vie si veci zapamätať, vie ich aj reprodukovať, reprodukcia je teda nezmenená, a nebolo zistené, že by bol choromyseľný. Taktiež z výsluchov znalcov vyplynulo, že množstvo pozitívneho alkoholu nemalo vplyv na reprodukciu prežitých udalostí zo strany poškodeného. Súd v tejto súvislosti tiež poznamenáva, že nevidí žiadny logický dôvod toho, že by si všetky skutočnosti ohľadne trestnej činnosti obžalovanej F. U. vymyslel. V konečnom dôsledku, aj samotná obžalovaná v liste pre obžalovaného K. G. uviedla, že s obhajcom dúfali, že to uhrajú na krádež.

Vo vzťahu k retiazke, ktorá mala patriť obžalovanej F. U. a ktorú mala ona ukazovať poškodenému, súd poznamenáva, že táto retiazka bola u nej skutočne zaistená, ako to vyplýva zo záznamu o obmedzení osobnej slobody (č.l. 39). Táto retiazka bola roztrhnutá, s tromi srdiečkami. K jej roztrhnutiu ale mohlo dôjsť počas toho, ako obžalovaná zápasila s poškodeným, a zároveň súd poznamenáva, že na mieste

bola zaistená aj retiazka poškodeného, že svedkovia (službukonajúci policajti) videli, ako ju obžalovaný zahadzuje, a zároveň podľa názoru súdu poškodený nemal žiadny dôvod pre to, aby si celý skutok a trestnú činnosť obžalovaných vymyslel. Preto aj túto obranu obžalovanej považoval súd za účelovú.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti potom súd výpovede poškodeného F. V. a obžalovaného K. G. vyhodnotil ako dôveryhodné, a výpoveď obžalovanej F. U. ako nedôveryhodnú. Súd potom jednoznačne dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako uvedený vo výrokovvej časti rozsudku. Na tomto závere súdu nemení nič ani skutočnosť, že poškodený F. V. bol v minulosti súdne trestaný a že skutok sa stal v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia poškodeného.

Na margo vypracovania znaleckých posudkov o duševnom stave oboch obžalovaných súd poznamenáva, že na ne nemohol pri rozhodovaní prihliadnuť, keďže podľa potvrdenia o vykonaných návštevách v ÚVV je zrejmé, že znalec MUDr. Kvetoslav Moravčík bol osobne vyšetriť obžalovaných až dňa 10. 03. 2014, teda po vypracovaní a odovzdaní znaleckých posudkov, čo je absolútne v rozpore s § 142 ods. 1 in fine Trestného poriadku. Keďže tieto dôkazy sú nezákonné, súd na ne nemohol pri rozhodovaní prihliadnuť. Avšak vzhľadom k tomu, že znalci v záveroch nenavrhlí uložiť obžalovaným žiadne ochranné opatrenia, a súd zároveň nemal pochybnosť o duševnom stave obžalovaných a o ich schopnosti vnímať význam a zmysel trestného konania, nenariadil ďalšie znalecké dokazovanie, a z tohto dôvodu aj takýto návrh na doplnenie dokazovania zo strany obhajcu obžalovanej F. U. odmietol.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Obžalovaný K. G. a obžalovaná F. U. svojim konaním naplnili všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného K. G. prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáчанию trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovaného K. G. potom prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona potom súd znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom u obžalovaného K. G. predstavuje 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace.

Súd v prípade obžalovanej F. U. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a v jej prípade musel v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pretože obžalovaná už bola v minulosti právoplatne odsúdená za zločin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/185/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/206/2009), a v tomto prípade sa ustanovenie § 38 ods. 4 nepoužije. V prípade obžalovanej F. U. potom trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavuje 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov.

Zo správ na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný K. G. sa v minulosti dopustil viacerých priestupkov, doposiaľ bol 4 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/23/2013. Obžalovaná F. U. sa taktiež v minulosti dopustila viacerých priestupkov a doposiaľ bola 4 krát súdne trestaná, naposledy rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/185/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/206/2009, a to pre zločin lúpeže.

V zmysle vyššie uvedeného potom súd uložil obžalovanému K. G. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, a to za súčasného použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Súd pri rozhodovaní prihliadol na to, že priznaním sa obžalovaného mohla byť táto

vec náležite objasnená, po jeho priznaní sa ku skutku priznal aj A. H., a teda obžalovaný podľa názoru súdu výraznou mierou prispel k objasneniu trestnej činnosti. Súd v tomto prípade nemohol uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, pretože sa skutku dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu.

Obžalovanej F. U. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, taktiež za súčasného použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Aj keď obžalovaná od začiatku trestného stíhania svoju vinu popiera, trest uložený na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov by bol neprimerane prísny. Súd poukazuje na to, že v súvislosti s konaním obžalovanej poškodenému nevznikli v podstate žiadne zranenia, nešiel ani na ošetrovanie, bolesť cítil až na druhý deň, ako aj na to, že trest uložený vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je na nápravu obžalovanej, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu, a zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná F. U. bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju zaradil pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný K. G. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho preto pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený F. V. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním obžalovaných, a túto riadne vyčíslil. Vzhľadom k tomu, že súd ale v inom trestnom konaní zaviazal obžalovaného A. H. k povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, prípadné ďalšie rozhodnutie o povinnosti nahradiť škodu vo vzťahu k obžalovaným by bolo duplicitné, súd preto poškodeného v tomto konaní s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.